

LAATSTE VERMANINGEN

HJM Sales

Geliefde broeders en zusters, graag wil ik met u het schriftgedeelte Ex. 25:8 lezen: *“En zij zullen Mij een heiligdom maken, dat Ik in het midden van hen wone.”* Hoe duidelijk blijkt toch Gods verlangen naar gemeenschap met de mensen, om bij Zijn volk te wonen.

De opdracht aan Zijn volk om voor Hem een heiligdom te bouwen, gaf God vlak ná de bevrijding van Israël uit Egypte, dus aan het prille begin dat Hij met Zijn volk Israël handelde, aan hen Zijn Wetten gaf en Zijn raadsplan openbaarde en met hen een verbond (het Oude Verbond) sloot. En inderdaad werd voor God door Israël een aards heiligdom, de Tabernakel, vervaardigd, waar Zijn Naam temidden van hen kon wonen. Maar Israël was een volk dat vaak de afgoden diende en ongehoorzaam en rebellerend was. Een volk dat innerlijk niet veranderde. God zal zeker niet de volle vreugde die Hij zocht hebben ervaren.

Maar tóch zal ooit Gods diepste verlangen worden vervuld. Echter pas aan het einde van Zijn raadsplan als de mensen, die Hij tot Zijn volk rekent, innerlijk volkomen zijn veranderd, gereinigd en toebereid. Gods volk is dan uitgebreid. Het bestaat dan uit Zijn wedergeboren kinderen, namelijk door Jezus' Kruisoffer wedergeboren Israëlieten en wedergeboren heidenen. De voornaamste tekst over de uiteindelijke voltooiing van Gods raadsplan kunt u juist aan het einde van de bijbel in Openbaring lezen. Ik geef u er echter een paar meer.

Openb. 21:1-5 – *“En ik zag een nieuwen hemel en een nieuwe aarde; want de eerste hemel, en de eerste aarde was voorbijgegaan, en de zee was niet meer. En ik, Johannes, zag de heilige stad, het nieuwe Jeruzalem, nederdalende van God uit den hemel, toebereid als een bruid, die voor haar man versierd is. En ik hoorde een grote stem uit den hemel, zeggende: Ziet, de tabernakel Gods is bij de mensen, en Hij zal bij hen wonen, en zij zullen Zijn volk zijn, en God Zelf zal bij hen en hun God zijn. En God zal alle tranen van hun ogen afwissen; en de dood zal niet meer zijn; noch rouw, noch gekrijt, noch moeite zal meer zijn; want de eerste dingen zijn weggegaan. En Die op den troon zat, zeide: Ziet, Ik maak alle dingen nieuw. En Hij zeide tot mij: Schrijf, want deze woorden zijn waarachtig en getrouw.”*

Zach. 2:10-11 – *“Juich en verblijd u, gij dochter Sions; want zie, Ik kom, en Ik zal in het midden van u wonen, spreekt de HEERE. En vele heidenen zullen te dien dage den HEERE toegevoegd worden, en zij zullen Mij tot een volk wezen; en Ik zal in het midden van u wonen; en gij zult weten, dat de HEERE der heirscharen mij tot u gezonden heeft.”*

Hebr. 12:22-23 – *“Maar gij zijt gekomen tot den berg Sion, en de stad des levenden Gods, tot het hemelse Jeruzalem, en de vele duizenden der engelen; Tot de algemene vergadering en de Gemeente der eerstgeborenen, die in de hemelen opgeschreven zijn, en tot God, den Rechter over allen, en de geesten der volmaakte rechtvaardigen;”*

We lezen hier over Gods volk met vele namen: de Bruid van het Lam, de heilige Stad, de stad van de levende God, de berg Sion, de dochter Sions, het Nieuwe Jeruzalem, het hemelse Jeruzalem, de Tabernakel Gods, de Gemeente der eerstgeborenen.

Eindelijk is de Bruid nu gereed. Eindelijk zal God voor altijd temidden van Zijn wedergeboren en volmaakt rechtvaardige volk kunnen wonen. Want nu heeft God Zélf deze wáre Tabernakel, deze heerlijke Bruid, opgericht en toebereid. Dus niet de mens! De mens is in eigen kracht slechts capabel om te falen. Hebr. 8:2 – *“Een Bedienaar des heiligdoms, en des waren tabernakels, welken de Heere heeft opgericht, en geen mens.”*

Het is nu God, Die alles tot stand heeft gebracht door het volmaakte, alles omvattende, reinigende en heiligende Kruisoffer van Jezus, Zijn geliefde Zoon. De Bruid is gereinigd en toebereid, bekleed met Gods heerlijkheid en blinkend als kristal en de edelsteen Jaspis (Openb. 19:7-8; 21:2,11).

En het éniige wat de mens heeft gedaan, was slechts zichzelf overgeven aan God en te zeggen: *“Heer, ik geloof in Jezus' volmaakte Offer. Ik belijd mijn zonden en neem Hem aan als mijn Heiland en Heer en wil door U gereinigd worden om eens tot Uw Bruid te behoren”.*

Dit wordt begrijpelijker na het lezen van de verklaring van de apostel Paulus in Hebr. 10:1 – *“Want de wet, hebbende een schaduw der toekomstige goederen, niet het beeld zelf der zaken, kan met dezelfde offeranden, die zij alle jaren geduriglijk opofferen, nimmermeer heiligen degenen, die daar toegaan.”*

Paulus zegt hier, dat de Wet (het Oude Verbond) niet in staat was om werkelijk de mensen te heiligen. Want deze Wet is slechts een schaduwbeeld van de toekomstige dingen (het Nieuwe Verbond) en niet het beeld van de zaak zelf. En daarom was ook Gods opdracht in Ex. 25:8 om voor Hem een woning (een tabernakel) te bouwen een schaduwbeeld. Maar dit schaduwbeeld is in Openb. 21:1-5 tot vervulling gekomen. Dán is Zijn ware woning gereed. Dán is de Bruid gereed en zal God álle tranen van onze ogen afwissen.

In de dagen van het Oude Verbond sprak God met Zijn volk vanaf het Verzoendeksel op de Arke des Verbonds van tussen de twee cherubs. Ex. 25:22 – *“En aldaar zal Ik bij u komen, en Ik zal met u spreken van boven het verzoendeksel af, van tussen de twee cherubim, die op de ark der getuigenis zijn zullen, alles, wat Ik u gebieden zal aan de kinderen Israëls.”* In feite sprak God hier slechts tot de Levitische hogepriester en niet tot de gewone priesters, laat staan tot het gewone volk. En Gods spreken was heel vaak het uiten van vermaningen en het geven van opdrachten. Het was eenzijdige communicatie. Maar uit Openb. 21:3-4 blijkt een veel intiemere manier van gemeenschap. Nu is er sprake van écht wonen bij Zijn volk: *“En ik hoorde een grote stem uit den hemel, zeggende: Ziet, de tabernakel Gods is bij de mensen, en Hij zal bij hen wonen, en zij zullen Zijn volk zijn, en God Zelf zal bij hen en hun God zijn. En God zal alle tranen van hun ogen afwissen; en de dood zal niet meer zijn; noch rouw, noch gekrijt, noch moeite zal meer zijn; want de eerste dingen zijn weggegaan.”* U leest het goed, broeders en zusters, God zal Zélf, dus persoonlijk, alle tranen van onze ogen afwissen. Dit betekent dat Hij élk wedergeboren kind van God dat tot de Bruid behoort in Zijn armen zal nemen en de tranen van verdriet en pijn zal afwissen. Hij zal onze tranen drogen en wegkussen, zoals een aardse vader doet bij zijn eigen kinderen. Wat een onbegrijpelijk wonder, wat een genade, wat een liefde! Prijst God! Hallelujah! God zal ons straks omhelzen, in Zijn armen nemen en knuffelen. Wij die eens zo diep verloren waren en ons in boze en onreine zonden hebben gewenteld. Maar nu geheel gereinigd zijn door Jezus' kostbare Bloed en voor eeuwig gered.

Wie zou dit toch willen missen? Niemand toch? Wellicht is het dáárom, dat er na Openb. 21 tóch nog één hoofdstuk in de bijbel staat geschreven. In dit hoofdstuk kunnen we enkele van Jezus' laatste vermaningen en adviezen lezen, welke aan ons zijn gericht, die er zo naar verlangen om tot de Bruid te behoren.

Deze vermaningen en adviezen die allemaal onze heiligmaking bevorderen, wil ik graag kort nog even met u doornemen.

Openb. 22:6-7 – *“En hij zeide tot mij: Deze woorden zijn getrouw en waarachtig; en de Heere, de God der heilige profeten, heeft Zijn engel gezonden, om Zijn dienstknechten te tonen, hetgeen haast moet geschieden. Zie, Ik kom haastiglijk; zalig is hij, die de woorden der profetie dezes boeks bewaart.”*

Willen wij zalig worden en tot de Bruid behoren? Laten we dan de woorden der profetie dezes boeks bewaren. Dat wil zeggen, laten we Gods Woord bewaren, liefhebben, doen! In Joh. 14:15-25 lezen we dat het liefhebben van Jezus (onze Hemelbruidegom) betekent, dat wij Zijn Woord bewaren en gehoorzamen. Joh. 6:53-58 roept ons op om te eten van Zijn vlees, dat wil zeggen, van het levende Brood uit de hemel, dus van het Woord van God. Het betekent, dat we Gods Woord volkomen in onszelf tot wasdom laten komen. We laten het Woord in ons binnenste *“vlees worden”*. In deze vermaning zien we duidelijk de Tafel der Toonbroden in het Heiligdom van de Tabernakel weerspiegeld (zie de Tabernakelstudies).

Openb. 22:8-9 – *“En ik, Johannes, ben degene, die deze dingen gezien en gehoord heb. En toen ik ze gehoord en gezien had, viel ik neder om aan te bidden voor de voeten des engels, die mij deze dingen toonde. En hij zeide tot mij: Zie, dat gij het niet doet; want ik ben uw*

mededienstknecht, en uwer broederen, der profeten, en dergenen, die de woorden dezes boeks bewaren; aanbid God."

De volgende vermaning waarschuwt ons voor valse aanbedding. Zo dienen wij nooit degenen die ons voorgaan en/of leiden (voorgangers, ouderlingen, evangelisten, leraars) te vereren en te aanbidden. Wij mogen hen de eer geven die hen toekomt, maar nooit meer dan dat. God is een jaloeze God. Onze aanbedding komt slechts aan Hem alleen toe. Eveneens moeten wij ervoor waken, dat wij Hem niet met eigen kracht en met vals vuur aanbidden. God wil aanbeden worden in de Geest en in Waarheid (Joh. 4:23-24). In deze vermaning herkennen we het gouden Wierookaltaar in het Heiligdom van de Tabernakel.

Openb. 22:10 – *"En hij zeide tot mij: Verzegel de woorden der profetie dezes boeks niet; want de tijd is nabij."*

Nu in deze tijd vlak voor Jezus' Wederkomst mogen wij de woorden der profetie dezes boeks beslist niet verzegelen. Met andere woorden, nu moeten wij het Evangelie, het Woord van God, wijd en zijd verkondigen. Rom. 16:25-26 – *"Hem nu, Die machtig is u te bevestigen, naar mijn Evangelie en de prediking van Jezus Christus, naar de openbaring der verborgenheid, die van de tijden der eeuwen verzwegen is geweest; Maar nu geopenbaard is, en door de profetische Schriften, naar het bevel des eeuwigen Gods, tot gehoorzaamheid des geloofs, onder al de heidenen bekend is gemaakt;"*

God wil dus dat de gouden Kandelaar in het Heiligdom van de Tabernakel nu in geestelijke zin z'n Licht verspreidt.

Openb. 22:11 – *"Die onrecht doet, dat hij nog onrecht doe; en die vuil is, dat hij nog vuil worde; en die rechtvaardig is, dat hij nog gerechtvaardigd worde; en die heilig is, dat hij nog geheiligd worde."*

Broeders en zusters, we zouden kunnen zeggen dat een wedergeboren kind van God dat een rechtvaardig en heilig leven leidt, in overdrachtelijke zin in het Heiligdom van de Tabernakel vertoeft. Dit in tegenstelling tot degenen, die een onrecht en vuil leven leiden. In dit schriftdeel lezen wij, dat wanneer wij rechtvaardig en heilig leven, wij nog méér heilig en rechtvaardig worden. Met andere woorden, er is sprake van positieve groei. Dit doet mij denken aan de Arke des Verbonds in het Allerheiligdom. Deze Ark is het beeld van de Bruid van Christus. In háár wil God wonen. In die Ark bevonden zich enkele voorwerpen, namelijk de bloeiende staf van Aäron, de twee stenen tafelen en de gouden kruik met manna (Hebr. 9:4). In de Tabernakelstudies, die u eveneens op deze website kunt vinden, kunt u lezen dat deze voorwerpen het uiterlijke teken zijn van geestelijke groei in heiligmaking van de Bruid, resulterend in permanentie. De vermaning is dus om te leven in reinheid en heiligheid en hierin te groeien. Dan zal God ervoor zorgen, dat u deel hebt aan de Bruid van Christus.

In Openb. 22:14 lezen we opnieuw de vermaning om Gods geboden te doen: *"Zalig zijn zij, die Zijn geboden doen, opdat hun macht zij aan den boom des levens, en zij door de poorten mogen ingaan in de stad."*

Maar nú zijn aan de vermaning naast zaligheid nog eens twee beloften gekoppeld. Namelijk allereerst dat *"onze macht zij aan de boom des levens"*. De boom des levens verwijst naar onze Heiland, de Here Jezus Christus. Het woordje *"macht"* is in het Grieks *"exou'sia"* en betekent *"bekwaamheid, gezag, fysieke en mentale kracht, vrijheid, (regerings-)macht"*. Als wij Gods geboden gehoorzamen, ontvangen wij dus het gezag, de kracht, de vrijheid en de macht van Jezus. Wat een onvoorstelbare zegen! De tweede belofte houdt in, dat wij door de poorten de stad (het Nieuwe Jeruzalem, de Bruid) mogen binnengaan. In geestelijk overdrachtelijke zin ontdekken we nu het binnentreden door het Voorhangsel van het Allerheiligdom van de Tabernakel.

Openb. 22:17 – *"En de Geest en de Bruid zeggen: Kom! En die het hoort, zegge: Kom! En die dorst heeft, kome; en die wil, neme het water des levens om niet."*

Deze oproep om te zeggen: *"Kom"*, betekent dat ons hart vol verlangen moet zijn naar Jezus' Wederkomst. Dit houdt automatisch in, dat wij ook gereed zijn voor Zijn Wederkomst. Maar

het betekent ook, dat wijzelf voortdurend tot Hem komen om onze geestelijke dorst te lessen met levend water van Gods Geest.

Openb. 22:18-19 – “Want ik betuig aan een iegelijk, die de woorden der profetie dezès boeks hoort: Indien iemand tot deze dingen toedoet, God zal hem toedoen de plagen, die in dit boek geschreven zijn. En indien iemand afdoet van de woorden des boeks dezer profetie, God zal zijn deel afdoen uit het boek des levens, en uit de heilige stad, en uit hetgeen in dit boek geschreven is.”

De laatste vermaning is een ernstige waarschuwing om niets aan/van het Woord van God, dat de Waarheid is, toe te voegen of af te doen. Want dan staan wij in de leugen. Dan zijn wij leugenaars. En dan hebben wij geen deel aan de heilige stad, de Bruid. Dan zullen wij helaas buiten moeten blijven staan. Openb. 22:15 – *“Maar buiten zullen zijn de honden, en de tovenaars, en de hoereerders, en de doodslagers, en de afgodendienaars, en een iegelijk, die de leugen liefheeft, en doet.”*

Geliefde broeders en zusters, Jezus komt heel spoedig terug. Wellicht reeds vandaag! Wellicht duurt het nog slechts enkele jaren! Maar wat is nu een jaar? Daarom is de Bruid van Christus nu reeds vol verwachting. Daarom leeft zij voortdurend in reinheid en heiligmaking. Daarom is zij al vrijwel gereed. Ik roep u en mijzelf dan ook op om blijmoedig in te stappen in het gehoorzamen van Gods Woord. Moge de Heiland u deze week rijkelijk zegenen. Amen.